

[Socialministeren.]

har været forsikret, og som først i en sen Alder begynder at betale Forsikringsbidrag. Forsikringssummen vil jo her ikke komme til at staa i Forhold til de forsikredes Indbetalinger. Der er imidlertid, som ærede Medlemmer vil se af Bemærkningerne, tilvejebragt den Ordning, at nydende Medlemmer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 60 Aar, og som ikke tidligere har været begravelsesforsikrede, faar sikret halv Begraveshjælp i Kassen, og de hertil fornødne Midler tilvejebringes ved, at Sygekasserne overtager Halvdelen, og Genforsikringen af Begravelseskasser, som har vist Tanken stor Interesse, overtager den anden Halvdel.

Et særligt Problem frembyder sig naturligvis, for saa vidt angaar de bidragydende Medlemmer, der jo efterhaanden udgør en Gruppe, som Sygekasserne i deres Dispositioner stadig maa regne med. En enkelt Del af disse maa man nu klart sidestille med de nydende Medlemmer. Jeg tænker her paa saadanne ubemidlede Medlemmer, som har opbrugt al Hjælp fra Sygekassen og derfor er gaaet over til at blive bidragydende Medlemmer med hvilende Medlemsret. Denne Gruppe af Medlemmer sidestiller Lovforslaget uden videre med de nydende Medlemmer og med Rette. De trænger jo netop til den Hjælp, der her er Tale om. For de bidragydende Medlemmer i øvrigt gælder det, at de kan komme ind i Begravelsesforsikringen, men da det drejer sig om en Kapitalforsikring, hvor Beløbet skal opspares gennem en lang Tids Indbetalinger, foreslaar man en lav Aldersgrænse; de bidragydende Medlemmers Indmeldelse skal ske inden det fyldte 30te Aar, og der kræves en Helbredsattest. Efter det 30te Aar kan et bidragydende Medlem som saadant ikke begynde paa Begravelsesforsikringen. Er han paa Grund af forbedrede økonomiske Forhold gaaet fra de nydende over i de bidragydende Medlemmers Rækker, kan han imidlertid vælge at fortsætte sin Forsikring. Men afbryder han den, er han udelukket fra at komme ind igen, saa længe han staa som bidragydende Medlem. Lidt vanskeligere bliver det, naar et bidragydende Medlem, der ikke har sikret sig Begraveshjælp, gaar over til nydende Medlemsskab, for saa skal han jo begravelsesforsikres. For saadanne Tilfælde har man indført en Ventetid paa 4 Aar. I de første to Aar kan der overhovedet ikke udbetales Begraveshjælp, og afgaar Medlemmet ved Døden i det tredje eller fjerde Aar, udbetales kun Halvdelen af Bega-

velshjælpen. Sker Overgangen efter det fyldte 60de Aar, reduceres Begraveshjælpen yderligere med Halvdelen.

Værst er det med Restanterne. De overføres jo, naar Restancen er over tre Maaneder, til bidragydende Medlemsret. Men det foreslaas her, at de — i Modsætning til andre bidragydende Medlemmer — overhovedet ikke skal have Lov til at fortsætte Begravelsesforsikringen, saa længe de staa i Restance med deres Kontingent som nydende Medlemmer. Betaler de Restancen og gaar tilbage til nydende Medlemsskab, begynder Begravelsesforsikringen igen for dem, men saa maa de finde sig i den Ventetid, jeg omtalte før.

Som jeg indledningsvis nævnte, skal Begraveshjælpen være en ren Sygekasseydelse. De Begravelseskasser, der nu eksisterer, bliver herved overflødige, og det maa antages, at de i den Tid, der gaar, indtil Loven skal træde i Kraft, den 1. Januar 1941, vil opløse sig selv. Lovforslaget indeholder i den Anledning en Bestemmelse om, at naar Begravelseskasserne opløses, tilfalder deres Formuer og dermed ogsaa deres Forpligtelser de Sygekasser, som de er knyttede til. Som Følge heraf bliver det ikke af saa stor social Betydning, at Sygekassedirektøren fører Tilsyn med alle de mange smaa Begravelseskasser, og det er ved en Forhandling med Handelsministeriet sikret, at Forsikringsraadet overtager Tilsynet med saadanne smaa Begravelseskasser, som bliver ved at bestaa under den nye Ordning. Et Lovforslag herom vil blive fremsat af Handelsministeren.

Der er det gode ved den her foreslaaede Reform, at den saa at sige ikke vil koste noget. Det offentlige gaar helt fri. Stat og Kommune har hidtil ikke ydet Tilskud til Sygekassernes Begravelsesforsikring og skal vedblive ikke gøre det. Sygekassemedlemmerne i de store Sygekasser, der allerede har indført den tvungne Begravelsesforsikring, kommer heller ikke til at mærke Lovforslagets Virkninger, for det Kontingent, som hidtil er ydet til Begravelseskassen, vil ganske naturligt indgaa i Sygekassekontingentet. En Udgiftsforøgelse vil kun opstaa for Medlemmerne af saadanne Sygekasser, som hidtil ikke har haft nogen Begravelseskasse, men hertil er at sige, at Præmierne er saa smaa — det vil vel højst dreje sig om 1 Kr. 20 Øre aarlig pr. 100 Kr. Begraveshjælp —, at det ikke vil betyde noget væsentligt for Medlemmernes Økonomi. Man kan naturligvis sige, at der kan opstaa en vis Udgift for det offentlige derved, at Kontingent-